

I. Translate 7 passages A-G (14% each).

Name: _____

A. 79. A FATAL GIFT (17 min)

Iāsōn et Mēdēa ē Thessaliā expulsī ad urbem Corinthum vēnērunt, cūius

urbis Creōn quīdam rēgnum tum obtinēbat. Erat autem Creontī filia ūna,

nōmine Glaucē. Quam cum vīdisset, Iāsōn cōstituit Mēdēae uxōrī suae

nūntium mittere eō cōsiliō, ut Glaucēn in mātrimōnium dūceret. At Mēdēa

ubi intellēxit quae ille in animō habēret, irā graviter commōta iūre

5

iūrandō cōfirmāvit sē tantam iniūriam ultūram. Hoc igitur cōsiliū

cēpit. Vestem parāvit summā arte textam et variīs colōribus infectam;

hanc mortiferō quōdam venēnō tinxit, cūius vīs tālis erat ut sī quis eam

vestem induisset, corpus ēius quasi īgnī ūrerētur. Hōc factō vestem ad

Glaucēn mīsit; illa autem nihil malī suspicāns dōnum libenter accēpit, et

10

vestem novam mōre fēminārum statim induit.

B. 80. MEDEA KILLS HER SONS (17 min.)

Vix vestem induerat Glaucē cum dolōrem gravem per omnia membra sēnsit, et

paulō post crūdēlī cruciātū adfecta ē vitā excessit. His rēbus gestis

Mēdēa furōre atque āmentīā impulsa filiōs suōs necāvit; tum māgnū sibi

fore perīculum arbitrāta sī in Thessaliā manēret, ex eā regiōne fugere

cōstituit. Hōc cōstitūtō sōlem ōrāvit ut in tantō periculō auxilium

5

sibi praebēret. Sōl autem hīs precibus commōtus currum mīsīt cui erant

iūctī dracōnēs ālis īnstrūctī. Mēdēa nōn omittendam tantam occāsiōnem

arbitrāta currum ascendit, itaque per āera vecta incolumis ad urbem

Athēnās pervēnit. Iāsōn ipse brevī tempore mirō modō occisus est. Accidit

sive cāsū sive cōnsiliō deōrum ut sub umbrā nāvis suae, quae in lītus

10

subducta erat, dormiret. Mox nāvis, quae adhūc ērēcta steterat, in eam

partem ubi Iāsōn iacēbat subitō dēlapsa virum infēlicem oppressit.

C. 81. HOMEWARD BOUND (17 min.)

Urbem Trōiam ā Graecis decem annōs obsessam esse satis cōnstat; dē hōc

enim bellō Homērus, māximus poētārum Graecōrum, Īliadem opus nōtissimum

scripsit. Trōiā tandem per insidiās captā, Graeci longō bellō fessī domum

redire mātūrāvērunt. Omnibus rēbus igitur ad profectiōnem parātis nāvīs

dēdūxērunt, et tempestātem idōneam nactī māgnō cum gaudiō solvērunt. Erat 5

inter primōs Graecōrum Ulixēs quīdam, vir summae virtūtis ac prūdentiae,

quem dicunt nōnnūlli dolum istum excōgitāsse quō Trōiam captam esse

cōnstat. Hic rēgnum īnsulae Ithacae obtinuerat et—paulō antequam cum

reliquis Graecis ad bellum profectus est—puellam formosissimam (nōmine

Pēnelopēn) in matrimōnium dūxerat. Nunc igitur cum iam decem annos quasi 10

in exiliō cōsūmpsisset, māgnā cupiditate patriae et uxōris videndae

ardēbat.

D. 82. THE LOTUS-EATERS (17 min.)

Postquam tamen pauca milia passuum ā litore Trōiae progressi sunt, tanta

tempestās subitō coorta est ut nūlla nāvium cursum tenēre posset, sed

aliae alias in partis disicerentur. Nāvis autem quā ipse Ulixēs vehēbatur

vī tempestātis ad merīdiem delāta decimō diē ad litus Libyae appulsa est.

Ancorīs iactīs Ulixēs cōstituit nōnnullōs ē sociīs in terram expōnere,

5

quī aquam ad nāvem referrent et quālis esset nātūra eius regiōnis

cōgnōscerent. Hī igitur ē nāvī ēgressī imperāta facere parābant. Dum

tamen fontem quaerunt, quibusdam ex incolīs obviam factī ab iis hospitio

acceptī sunt. Accidit autem ut māior pars victūs eōrum hominum in mirō

quōdam fructū quem lōtum appellābant cōsisteret. Quam cum Graeci

10

gustāssent, patriae et sociōrum statim obliti cōfirmāverunt sē semper in

eā terrā mānsūrōs, ut dulci illō cibō in perpetuum vēscerentur.

E. 89. THE BLINDING OF POLYPHEMUS (17 min.)

Hāc ōrātiōne habitā, postquam extrēmum pālum īgnī calefēcīt, oculum

Polyphēmī dormientis ferventī lignō perfōdit; quō factō omnēs in diversās

spēluncae partīs sē abdidērunt. At ille subitō illō dolōre oculī ē somnō

excitātus clāmōrem terribilem sustulit, et dum per spēluncam errat,

Ulixem manū prehendere cōnābātur; cum tamen iam omnīnō caecus esset,

5

nūllō modō hoc efficere potuit. Intereā reliquī Cyclōpēs clāmōre auditō

undique ad spēluncam convēnērunt, et ad introitum adstantēs quid

Polyphēmus ageret quaesivērunt, et quam ob causam tantum clāmōrem

sustulisset. Ille respondit sē graviter vulnerātum esse et māgnō dolōre

adfici. Cum tamen postea quaesivissent quis eī vim intulisset, respondit

10

ille Nēminem id fēcisse; quibus rēbus auditis ūnus ē Cyclōpibus: “At sī

nēmō,” inquit, “tē vulnerāvit, haud dubium est quīn cōsiliō deōrum,

quibus resistere nec possumus nec volumus, hōc suppliciō adficiāris.” Hoc

cum dīxisset, abiērunt Cyclōpēs eum in īnsāniam incidisse arbitrātī.

F. 90. THE ESCAPE (17 min.)

Polyphēmus ubi sociōs suōs abiisse sēnsit, furōre atque āmentiā impulsus

Ulixem iterum quaerere coepit; tandem cum portam invēnisset, saxum quō

obstrūcta erat amōvit, ut pecus in agrōs exīret. Tum ipse in introitū

cōnsēdit, et ut quaeque ovis ad hunc locum vēnerat, eius tergum manibus

trāctābat, nē viri inter ovīs exīre possent. Quod cum animadvertisset

5

Ulixēs, intellēxit omnem spem salutis in dolō magis quam in virtūte pōnī.

Itaque hoc cōsilium iniit. Primum trīs quās vidit pinguissimās ex ovibus

dēlēgit, quās cum inter sē viminibus coniūnxisset, ūnum ex sociīs suis

ventribus eārum ita subiēcit ut omnīnō latēret; deinde ovīs hominem sēcum

ferentis ad portam ēgit. Id accidit quod fore suspicātus erat. Polyphēmus

10

enim postquam terga ovium manibus trāctāvit, eās praeterīre passus est.

Ulixēs ubi rem tam fēliciter ēvēnisse vidit, omnīs sociōs suōs ex ōrdine

eōdem modō ēmīsit; quō factō ipse novissimus ēvāsit.

G. 94. A DRAWING OF LOTS (17 min.)

Brevī spatiō intermissō Graeci īnsulae cuidam appropinquāvērunt in quā

Circē, filia Sōlis, habitābat. Quō cum nāvem appulisset, Ulixēs in terram

frūmentandī causā ēgrediendum esse statuit; nam cōgnōverat frūmentum quod

in nāvī habērent iam dēficere. Sociīs igitur ad sē convocātīs quō in locō

rēs esset et quid fierī vellet ostendit. Cum tamen omnēs memoriā tenērent

5

quam crudēli morte necātī essent iī quī nūper ē nāvī ēgressī essent, nēmō

reperitus est quī hoc negōtium suscipere vellet. Quae cum ita essent, rēs

ad contrōversiam dēducta est. Tandem Ulixēs cōsēnsū omnium sociōs in

duās partis dīvisit, quārum alterī Eurylochus, vir summae virtūtis,

alterī ipse praeesse. Tum hī inter sē sortitī sunt uter in terram

10

ēgrederētur. Hōc factō, Eurylochō sorte ēvēnit ut cum duōbus et vīgintī

sociīs rem susciperet.